

U SIRILLI RI PETRHA

Cc'era - làrichi i vrazza - apiertu 'n sirilli
'ntagghiàtu ri timpa
tuccèna a-ssiccu
ar'arcu ntô muru.

C' èra...ora nun cc'è.
Vurricàtu ri tiempu
ntâ sthrata cciù llàrica
cilinthrata ri picì.
Pruvulazzu - torna mamòria – ô-ccàgghiu
quann'era trazzera
nùvula ô vièntu nta-ll'uòcci
annorbava ri juòrnu
e u llustrhu rê fara ca passàunu ô scuru.
Siritini 'i stasciùni
picciuttièdhi sintirisi liùna
e ssiri cani
a ttuòccu contiènti ri nenti cantàri a la luna.
'Bbuccatièdhi l'anziani
bbonasira cu arriva...lamiènti e rrisati
cu cunta passati...a gguèrra...a Merica...a rricòita.
Cristi ccò tascu
parrànnu cicàli
siri furmiculi.

Ma nta-ll'ùra ... zzzitti...ssst !
si senti - ri l'artàru ri timpa -
accurata na vuci
ntê ita ca scurri
taddhùti ri cadhi a cruna.
Ciciuliu turrènu turrènu
litania arrispùnni
a-nnòmu ri Ddhiu
ô signu rà cruci.

Cu rormi
si cogghi rà notti u sirènu
cùtrha u cielu r'aùstu
a-ccapizzu
u sirilli ri petrha.